

nejvyšší soud názor rekursního soudu, že opatření to může záležeti jen v příkazu dlužníku Dr. Jaroslavu L-ovi, by neplatil pozůstalosti po zůstavitelce tak dlouho, až cizozemské úřady o pohledávce rozhodnou.

Čís. 13555.

Nárok na zaplacení kupní ceny za dobytek dodaný v provozu zemědělství se promlčuje v tříleté lhůtě § 1486 čís. 2 obč. zák.

(Rozh. ze dne 18. května 1934, Rv I 2018/32.)

Žalobou, zadanou roku 1931, domáhal se prodatel na kupiteli nedoplatku za koně a za krávu, jež žalobce prodal žalovanému roku 1923 (koně) a 1925 (krávu). Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Podle § 1486 čís. 2 obč. zák. promlčují se ve třech letech pohledávky za dodání zemědělských a lesnických výrobků při provozování zemědělství nebo lesnictví. Není třeba zabývat se názorem dovolatelovým, že zákonodárce má na mysli jen dodávky takových produktů, jichž výrobou a dodáváním se zemědělec nebo lesní hospodář pravidelně a po živnostensku zabýval. Kůň a kráva jsou podle obecného názoru zemědělskými výrobky ve smyslu § 1486 obč. zák., a, že se dodávka jich nestala v provozu zemědělství, žalobce netvrdil, ač se sám označil rolníkem, a žalovaný namítl promlčení zažalované pohledávky hned na začátku ústního projednávání sporu s poukazem k § 1486 čís. 2 obč. zák. Neuvedl-li tudíž žalobce skutečnosti, které by vylučovaly promlčení, ač mu to náleželo, nepochybil odvolací soud, vysloviv souhlasně s prvním soudem, že pohledávka žalobcova za dodávku zemědělských výrobků je promlčena, nehledíc ani k tomu, že žalobce v odvolacím sdělení tomuto názoru prvního soudu nic nevytýkal.

Čís. 13556.

Žaloval-li spoluvlastník zabavené věci o nepřípustnost exekuce na celou věc, jest žalobní žádosti vyhověti potud, že se prohlašuje za nepřípustnou exekuce na žalobcův spoluvlastnický podíl.

Koupily-li dvě osoby věc společně, aniž byla při tom stanovena výše podílu každé z nich, nabyly rovnodílného spoluvlastnictví ke koupené věci.

Ustanovení § 839 obč. zák. neupravuje jen dělení užitků a břemen, nýbrž vyslovuje všeobecně platnou domněnku o výši podílu na společné věci.

(Rozh. ze dne 18. května 1934, Rv I 505/33.)

V exekuci proti Ferdinandu R-ovi zabavila žalovaná firma stroj (kruhovou pilu). Žalobu Josefa R-a, by stroj byl vyloučen z exekuce, oba nižší soudy zamítly.

Nejvyšší soud prohlásil za nepřipustnou exekuci ohledně ideální spoluvlastnické polovice žalobcovy ke kruhové pile.

Důvody:

Nižší soudy nevyhověly žalobní žádosti, domáhající se vyloučení stroje pod pol. 3 zájemního protokolu zabaveného, ač měly za zjištěno, že stroj ten koupil žalobce společně s Ferdinandem R-em, čímž oba stali se spoluvlastníky stroje. Nižší soudy vycházely z právního názoru, že žalobci jako spoluvlastník nepřisluší právo žádati vyloučení stroje z exekuce, nýbrž že by se mohl podle § 37 ex. ř. domáhati jen výroku o nepřipustnosti exekuce na jeho spoluvlastnický podíl. Tento právní názor je v souhlasu s rozhodováním nejvyššího soudu (rozhodnutí čís. 4002 a 9306 sb. n. s.). Mylný je však názor odvolacího soudu, že nebylo lze žalobní žádosti ani částečně vyhověti, poněvadž žalobce opomenul udati, jak velký je jeho spoluvlastnický podíl. Žádal-li žalobce, by za nepřipustnou prohlášena byla exekuce na celý stroj, mohl a měl soud vyhověti žalobní žádosti potud, že prohlásil za nepřipustnou exekuci na žalobcův spoluvlastnický podíl na onóm stroji, neboť tím se nepřisuzuje něco jiného, nýbrž jen méně, než bylo žádáno (§ 405 c. ř. s.). O výši podílu žalobcova však podle zjištění nižších soudů nemůže býti pochybnosti, neboť koupil-li žalobce a Ferdinand R. stroj společně, aniž při tom stanovena byla výše podílu každého z nich, pak nabyli tím podle zásady vyslovené v §§ 888 a 839 obč. zák. rovnodílného spoluvlastnictví ke koupenému stroji. Ustanovení § 839 obč. zák. neupravuje jen dělení užitků a břemen, nýbrž vyslovuje všeobecně platnou domněnku o výši podílů na společné věci.

Čís. 13557.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).

U pracovních soudů nemůže žalovati ten, komu byl nárok ze služebního poměru postoupen.

Smlouvu kapelníka s majitelem kavárny lze po případě považovati za smlouvu o dílo. Nároky z takové smlouvy nelze uplatňovati u pracovního soudu.

(Rozh. ze dne 18. května 1934, Rv I 411/34.)

Žalobou, zadanou na okresním soudě v Chebu, oddělení pro pracovní spory, domáhal se žalobce na žalované majitelce kavárny zaplacení 18.200 Kč a opíral žalobní žádost o to, že on jako kapelník, dále Vilém W., Adolf H. a Pavel Z. jako hudebníci uzavřeli se žalovanou služební smlouvu ze dne 16. ledna 1933, že žalovaná tuto smlouvu jednostranně zrušila, pročež je povinna jim nahraditi na služném až do ukončení služební doby 18.200 Kč, z čehož připadá na žalobce částka 4.940 Kč a na ostatní tři hudebníky po 4.420 Kč, konečně, že jmenovaní hudebníci žalobci své nároky proti žalované postoupili. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby.